

Dr. Draveczy Balázs

Győr, 1938. március 22. – Jászberény, 2003. augusztus 9.

igazgató (1983. augusztus 1-től 2003. augusztus 9-ig),
főmuzeológus, vendéglátóipari gyűjtemény

Pályája

A győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban érettségizett 1956-ban, majd az ELTE-BTK magyar-történelem-régészet szakán diplomázott 1961-ben. Ugyanitt doktorált 1965-ben Somogy megye muzeológiájának története, különös tekintettel a régészetre című dolgozatával. 1971-1973 között a kaposvári Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága Rippl-Rónai Múzeumában muzeológus, majd igazgatóhelyettes. 1973-tól a budapesti Központi Múzeumi Igazgatóság Népművelési és Propaganda csoportját irányította, majd a Múzeumi Restaurátor és Módszertani Központ osztályvezetője volt. Több vidéki múzeummal is gyümölcsöző szakmai kapcsolatot épített ki. Ekkor ismerkedett meg Borza Tiborral, a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum igazgatójával, aki 1978-tól főmuzeológusként alkalmazta a Fortuna utcai múzeumban. 1984-ben, Borza Tibor nyugdíjba vonulásakor Draveczy Balázs követte őt az igazgatói székben. Negyedszázados munkássága során példamutató kapcsolatokat alakított ki a múzeum és a kereskedelmi, vendéglátóipari, valamint az idegenforgalmi szakmák között. Kedves, közvetlen ember volt, munkáját egy cél vezérelte: hitelesség, igényesség a becsületes vendéglátás, kereskedelem és idegenforgalom szolgálatában. Szenvedélyesen kutatta a vendéglátás, gasztronómia mesteriségét, a kulináris hagyományokat. Vendéglátás-történeti szakmai munkássága egyedülálló, számos könyvet írt, és rendszeresen publikált. Kortársai Balázs mesterként, „az asztali örömök historikusaként” tisztelték. Együttműködött több társadalmi és civil szervezettel, a szakmai közép- és felsőfokú oktatással. Felkarolta a történeti értékmentő kezdeményezéseket itthon és határainkon túl is. Fontosnak tartotta a múzeumon kívüli kiállításokat, a közművelődési tevékenységet. A múzeum nemzetközi kapcsolatait is kiépítette és erősítette. Szeretett intézményét húsz éven át vezette, váratlan haláláig. A múzeum neves igazgatójának emlékére róla nevezte el Vendéglátóipari szakkönyvtárát, azt a könyvtárat, amelyben olyan gyakran kutatott, és amelyet örömmel gyarapított.



Főbb művei

Történetek terített asztalokról és környékükről. Budapest, 1999.

Bagolytüdő és articsóka. Budapest, 2001.

Híres emberek kedves ételei. Budapest, 2003.

Fröccstörténelem. Budapest, 2005.

Híres ételek krónikái. Budapest, 2007.

Leletmentés Somogyországban. Budapest, 2007.

Újabb történetek terített asztalokról és környékükről. Budapest, 2008.

MKVM szolgálati ideje

1978. május 1-től 2003. augusztus 9-ig, haláláig

Kitüntetései

Klauzál Gábor-díj 1994;

Venesz József-díj 1997;

Budapestért díj 2002;

Gazdasági sajtó díj 2003;

Gundel Károly-díj 2014, posztumusz.